

[Jørgen Gram.]

mange smittede besætninger tilbage; for denne smitsomme sot, kalvekastningen, optræder jo meget uberegneligt, og den voldsomhed, hvormed den dukker op i hidtil smittefri besætninger, gør, at der absolut er fare for, at der kan gå adskillige år, inden denne smittefarlighed er overstået, så man også på dette område kan melde rent land.

Man kan kun være meget tilfreds med, at vi har fået kvægtuberkulosen udryddet så hurtigt, men jeg har mine bange anelser med hensyn til udryddelsen af kalvekastningen. Det er mig bekendt, at der har været ført forhandlinger, hvor man har drøftet, om loven skulle ændres således, at de, der endnu havde smittede besætninger, blev straffet ved, at tilskuddet blev nedsat, eller om man skulle gå den modsatte vej og forhøje tilskuddet for derigennem at tilskynde yderligere til hurtig udryddelse. Overvejelserne er altså endt med, at man er blevet enig om, at det var bedst for den rolige afvikling, at man kørte videre ad den vej, der hidtil har givet så gode resultater. Ministeren har tilsluttet sig denne tanke, som også jeg finder rigtig.

Hvad angår de i § 3 nævnte 200 000 kr. som tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer til nyoprettede husmandsbrug, som også den foregående taler nævnte, ønsker jeg blot at bemærke, at den hidtidige begrundelse jo ikke mere gælder, nemlig at det er dyrere at indkøbe ikke smittede besætninger end at købe tilfældigt. Denne begrundelse, som var den afgørende, da man begyndte at give dette tilskud, har ikke gyldighed mere, og jeg finder det derfor rigtig, som ministeren har foreslået, at dette tilskud nu ret hurtigt hører op. Men når lovforslaget skal i udvalg, kan det naturligvis drøftes der. Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig behandling.

Clausen (Olufskjær): Lovforslaget om bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning kan mit parti anbefale til velvillig behandling. Jeg mener dog, der kan være anledning til at se nærmere på § 3, hvori der gives landbrugsministeren ret til efter skøn at give nyoprettede landbrug tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer. Da vi snart kun har rene besætninger, kan det vel inden længe komme dertil, at dette tilskud må bortfalde. I modsætning til det ærede medlem hr. Carl Petersen mener jeg, at skal der fortsat ydes tilskud til dette køb, må det forment-

lig komme ind under en anden lov end denne. Jeg kan med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Aage Fogh: Jeg vil gerne give udtryk for min beundring over det fortrinlige resultat, som landbruget i direkte samarbejde med veterinærerne har nået i bekæmpelsen af de to tidligere så farlige sygdomme kvægtuberkulose og kastning. Ingen havde ventet, at det skulle gå så hurtigt, og det er derfor glædeligt at se de resultater, der er opnået.

Jeg har kun et par ganske enkelte bemærkninger til lovforslaget.

I § 1, stk. 1, hedder det: „Landbrugsministeren kan med tilslutning af Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger træffe foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. m.“. Da det her drejer sig om en ren bemyndigelseslov, synes jeg i og for sig, det kunne være rart at vide, hvad dette „m. m.“ dækker. Jeg ved ikke, hvad det er man vil bekæmpe under „m. m.“, men det ved ministeren jo nok. Måske det kun skal dække § 3, og så skal jeg ingen bemærkninger gøre om det, men hvis man har større planer med hensyn til, hvad der skal dækkes af disse to små bogstaver, vil jeg dog gerne have det at vide.

I samme paragrafs stk. 4 er der en bestemmelse om, at såfremt midlerne i fonden i forbindelse med statstilskuddet ikke er tilstrækkelige, kan det manglende beløb udredes forskudsvis af statskassen. Jeg ved ikke, om dette er klogt; det er ikke sikkert, at landbruget har lettere ved at undvære pengene i de kommende år end i det pågældende år. Men det er ikke heller noget stort problem, som jeg skal opholde mig videre ved; kommer forslaget i udvalg, kan vi jo tale om det der.

Endelig en rent principiel bemærkning med hensyn til den måde, hvorpå landbruget skaffer sig andel i pengene. Det sker ved i tilfælde af eksport at lade opkræve en afgift på 5 kr. pr. levende kreatur og 2 øre pr. kg okse- og kalvekød. Dette må imidlertid nødvendigvis medføre, at vi får tilsvarende lavere priser på hjemmemarkedet, i hvert tilfælde under frie forhold, og da der, såvidt jeg har kunnet finde ud af statistikken, bruges 75 mill. kg kød her i landet om året, vil det sige, at landbruget får 1½ mill. kr. mindre for det, der sælges på hjemmemarkedet, og så er det jo ikke så forfærdelig fin en forretning, landbruget